

már ő is láthatta a szép hóvirágokat és mindent maga körül.

Boldog imával köszönte meg a jó Istennek, hogy egészséges lett, nem kell most már többé koldulnia. Hanem azért ott maradt Jézuska szüleinél és mint szorgalmas kis inas dolgozott a kis Jézus nevelőapja mellett, az ácsműhelyben. Ő lett legkedvesebb pajtása Jézuskának, később pedig támasza és vigasztalója Jézus hátramaradt öreg szüleinek, a Boldogságos Szűznek.

B. Czeke Vilma.

Csali mese

Fazék urak! Lábas nénik!

— kiabál a Szénvonó —

Nagy hirt mondok, nagy hirt mondok,

Megvult már a kézfogó!

Többet tud a Reszelő:

Férjhez ment a Meszelő!

— Ki vette el? Mondsz a hát!

— Görbe hátú Vaslapát,

Két kis csupor volt a vőfély,

Tanu meg két vén Szita,

Szakajtó a nyoszolyólány,

Násznagy meg a Pizskafa.

Olyan vidám lakzil csaptak:

Rengett bele minden ablak.

Ibrik uram, deres fővel

Járta a leves-szűrővel,

Tepsi-asszony úgy aprózta,

Szinte félredült a kontya,

Sodródeszka hengergőzött,

Két hegyes Nyárs süttől-főzött,

Volt ottan egy kövér szunyog,

Nagyobb volt egy lónál,

Kisütötték a zsirját,

Több lett száz akónál,

Ki nem hiszi: nézze meg

A nyársforgatónál!